

AZ IGÁKAT ÖSSZETÖRTE

2016. december 4.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Megköszönjük az Úrnak a mai alkalmat, és amit eddig adott, amit most készít nekünk, mert szeretné, ha a drága Szent Szelleme által vennénk az Igét a szelídségnek szellemével! Azt írja a Biblia, hogy ha a *beoltott Igét* a szelídségnek a szellemével vesszük, akkor esik *jó földbe*, akkor megfogán, meggyökerezik és világosságot terem, megtermi, amire Isten elküldte.

Az Igét a szívedbe akarja Isten beoltani. Tudod, hogy részed van benne, hogy az Igét oda beolthassa? Mert én *szóлом* az Igét, a Szent Szellem *szolgálhatja* az Igét, és annak a *szívedben* kell kikötnie! A szívedben! Ma ez így lesz, én tudom, mert elő van készítve a föld. Gyönyörű volt a *talaj előkészítése*! Készen állnak a szívek! Itt vagyunk, Uram, és szólj hozzánk! Ámen!

Akinek van Bibliája, az olvassa, ha nincs, akkor csak figyeljetelek, és utólag is szemügyre lehet majd ezeket az Igéket venni, nagyító alá tenni, *elmélkedni* rajta, időzni vele. Óriási erő van ezekben az Igékben arra, hogy az ellenség igái, amelyek az életünkben jelenleg tapasztalhatók, *megtörjenek* az életünk felett, leszakadjanak rólunk és megsemmisüljenek.

Mert az Ige írja is néhány helyen, hogy nemcsak megtöri az Úr az igákat, hanem *megsemmisül* az iga. Ha megsemmisül az iga, az azt jelenti, hogy soha többé az ellenség nem tudja rád tenni. A Jézus nevében! Az az iga megszűnt, az megsemmisült. Ha megsemmisült, az olyan, mint mikor a vasat megeszi a rozsda, *nincs többé*. Egyszerűen eltűnik a szemed elől. Így fognak ezek az igák megsemmisülni, ha megértjük az Úr szándékát.

Már az Ószövetségben olvashatjuk a próféciákat, hogy azok az igák, amiket az ellenség akar az életünkre tenni, nincsenek az Úr tetszésére, és az Úr maga fog elbánni ezekkel az igákkal, és *összetöri* ezeket az életünkben. Kérnék egy kis bátorítást, hogy nekikezdjünk!

Nézzük az Ésaiaiás könyvében a 9. fejezetében az Igét. Egy áment, vagy halleluját mondj, vagy emeld fel a kezedet, mert szeretem érezni, amikor itt vagytok, és lüktet az egész gyülekezet, azt annyira jó érezni! Szabad a kezedet fölemelni, szabad áment mondani, nagyobb levegőt venni! Ne fogd vissza magad, szabad légy az Úrban! Egy olyan együttműködést vár.

ÉSAIÁS 9,1–4.

1. De nem lesz mindig sötétség ott, ahol most szorongatás van; először megalázta Zebulon és Nafthali földjét, de azután megdicsőíti a tenger útját, a Jordán túlsó partját és a pogányok határát.

De nem lesz mindig sötétség ott. Már ez egymagában gyönyörű üzenet. Ha sötétségben ülnek a rabok a tömlöcben, a foglyok, a sötétség helyén, azt mondja nekik az Úr – micsoda vigasztalás! –, hogy nem *lesz mindig sötétség* ott. Ha ennyit írna a Bibliánk, már akkor lenne reménységünk, de ennél sokkal többet kifejt erről.

Nem lesz mindig sötétség ott, ahol most szorongatás van. Hányan vagyunk szorongatott helyzetekben? Akkor ezt az Igét felolvashatjuk magunknak naponta. Nem lesz mindig sötétség ott, mert az Igéből világosság fog jönni hozzánk. Megvilágosodom, és ez a világosodás a szorongatást el fogja távolítani az életemről.

ÉSAIÁS 9,1–4.

2. A nép, amely sötétségben jár vala, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földjén, világosság ragyog fel nékik!

A világosság *elnyeli a sötétséget*, és nem lesz mindig sötétség ott, ahol most szorongatás van, mert ez az a *nagy világosság*, ami az Úrtól származik! Akik a sötétségben ültek, azoknak ez a világosság felragyog! Prófétálás Ésaías könyvéből, több mint 700 évvel Jézus Krisztus születése előtt jött ez a prófécia Isten szájából.

Ez a föld a halál, a pusztulás és romlás alá rekesztetett Ádám bűnbeesése által. Ez a teremtett világ valóban várja ennek a világosságnak a megjelenését, ahogy írja a Róma levél. Ez a világ a pusztulás alá vettetett. (Róm. 8,19–20) Akkor tud majd fellélegezni, ha mi, akik a világosságot hordozzuk, *érvényesítjük* ezt az igát megtörő *hatalmat*, amit kaptunk mindenütt, ahol sötétséget látunk, ahol nyomorgatást látunk.

Tudnunk kell, hogy van egy *küldetésünk*! Az Úr össze akarja törni ezeket az igákat a Jézus nevében, és világosságot nyit, és akik a halál árnyékának völgyében lakoznak, világosság ragyog fel nekik. Az Ő világossága, az Ő fénye, az Ő dicsősége, ahogy vettük Őt, a Jézus nevében. Ez *általunk végződik el*, ezt látnod kell!

Nem úgy tekintünk rá, hogy ezt majd az Úr megcselekszi, amikor Ő akarja. Nem! Ezt a világosságot mi hordozzuk, és amerre mi járunk, ott ez az *igákat megtörő kenet* jelen van, ha te a *hatalmadat gyakorlod*, és megtanulod kiárasztani magadból ezt a világosságot, ami elnyeli a sötétséget. Nagyon fontos dolog.

3. Te megsokasítod e népet, nagy örömet szerzel néki, és örvendeznek előtted az aratók örömeivel, és vigadoznak, mint amikor zsákmányt osztanak.

Az aratásról, a vigadozásról szól. Az aratók örömről szól, zsákmányról szól.

4. Mert terhes igáját és háta vesszejét, az őt nyomorgatónak botját összetöröd, mint a Midián napján;

Jól tudjunk aratni, az aratók örömeivel, vigassággal legyünk, a világ gazdagsága hozzánk jöjjön, az a zsákmány, amit mond a 3-as vers. Zsákmányt osztanak, gazdagság jön hozzánk. Az Úr *gondoskodik a szolgálairól*. Itt a titka ennek. Mert a terhes igáját, a háta vesszejét, és az őt nyomorgatónak botját összetöröd. Halleluja!

A lényeg, hogy jól akarunk az aratásba menni, ki akarunk menni szabadságba. Akarjuk, hogy sötétségből világosság legyen! Mit tesz az Úr? Fogja, és *összetöri az igákat*. Az igákat az életünk felett összetöri, egy *igákat összetörő kenet* tegnap lett kiárasztva az imakörön, mondta a Szent Szellem.

Ma úgy még imádkozni, hogy az igákat összetöri ez a kenet, amit kiárasztottunk tegnap! Ez egy üzenet a keresztény világnak, hogy vegyétek észre, hogy az ellenség igái nem ránk szabott igák. Azok azért vannak, hogy akadályozzanak minket. A nyomorgatónak az igája, az ellenségnek az igája.

Az *iga* egy olyan szerkezet, amibe az ökröket fogták be, hogy a két ökör ne egy irányba menjen, hanem az *erősebb vigye a gyengébbet* magával, és így *összefogott* legyen az erejük. Hogyha az ellenség igájában vagy egymagadban, tudd meg, hogy akkor a sátán erősebb nálad.

Itt nincs vita. Ha befog a sátán, az ellenség az ő igájába, például kívánságok által, vagy bármilyen gonosz tervei által, akkor el fog vinni abba az irányba, ahova ő akar. Egyszerűen ő fogja irányítani az életedet.

Ha be vagy fogva az ellenség igájába, akkor nem tudod cselekedni az Úr akaratát. Akkor *más irányba* fog menni az életed. Csábításokkal, gonosz tervekkel, hazugságokkal, kísértésekkel, irigységekkel, viszálykodásokkal.

El fogja vinni az életedet olyan irányba, ahol nem akarsz kikötni. Mert az ellenség igájába vagy befogva és ő irányítja az életedet, és biztosíthatlak felőle, hogy nem az Úr akaratában fogsz kikötni. Minél távolabb – mondja az ellenség –, annál jobb.

Ugyanis az *Úr tervei* el vannak készítve számunkra, és ha azokat megcselekedjük, akkor vannak *jutalmaink*. Az ellenség azt akarja, hogy a jutalmainkat elveszítsük, hogy a *helyünket* ne tudjuk elfoglalni. Ne fussunk be a *végcélba*. Ezért mindent el fog követni, hogy befogjon téged egy igába, és elvigyen Tőle.

Az új teremtésben a jó cselekedetek, amit az Efézusi levél ír, ez az Úr akarat a számodra, hogy azokban járj, hogy jutalmaid legyenek [Ef. 2,10]. Az ellenség igája arról szól, ha nyakadra tudja tenni ezt az igát, ha be tud fogni az ő igájába, akkor egy *kényszerpályára* kerültél.

Akármennyire nem akarsz már azon az úton járni, kényszerpályán vagy, amíg az Úr le nem törli azt az igát, és ezért van a világosságunk erről. Az igákat összetörő kenet jön, kiárasztva a Krisztus Testére.

Nagyon sok keresztény van olyan igákban, ahol nem lenne szabad lennie. A *felemás igákat* említi az Újszövetség? Mik azok a felemás igák, amik nincsenek az Úrnak a tetszésére? Az *nem tud bevinni* az Úr akaratába.

Felemás iga, amikor egy keresztény egy hitelennel van együtt, és él együtt, és van párkapcsolatban, vagy házasságban. Felemás iga. Ez megakadályoz téged abban, hogy Istennek a tökéletes és teljes akaratába be tudj menni, ahova Ő vár téged.

Az igák *akadályozzák* az életünknek a gyümölcstermését, a sikerét. Egy ilyen iga lehet a betegség, a fájdalmak. Ha *fájdalmakkal* küszködsz és beteg vagy, akkor nem tudsz majd olyan pályát futni, amit az Úr neked tervezett, hogy a *teljességbe bemenjél*.

Egy ilyen ellenséges iga lehet például a *szegénység*, a nincstelenség, vagy a nem elegendő, a hiány, ha nincsenek meg az anyagiak arra, akkor hogyan tudod azt megcselekedni, amit szeretnél? Tudod, hogy az az Úr akarat, az az Úr útvonala, és mégsem tudod megtenni.

Az Úrnak az akarat, hogy az összes igát, amit az ellenség ránk akar akasztani, *letörje* az életünkről. Összetöri ezeket az igákat. Ez a 4. vers. A terhes igáját, a háta vesszejét, és az öt nyomorgatónak botját összetöröd. Mondd: *összetörte az Úr az igákat!* Ez az Úr akarat.

Összetöri az Úr ezeket az igákat, hogy te *szabad légy*. Ez az Úr akarat, ezen munkálkodik a Szent Szellem nap mint nap az életedben, amikor szelíden vezet, hogy eljuss oda, hogy végül felöltsd az Ő igáját.

Mert itt fogunk ma a végére elérkezni, hogy az ellenség igája helyett az Úr készít nekünk egy *csodálatos igát*, amiről Jézus azt mondta, hogy gyertek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én majd megnyugsztalak titeket.

Akarod tudni, mi a nyugalom? Gyere énhozzám! Akarsz jönni a mennyei nyugalomba? *Jöjjetek énhozzám* mindnyájan! – mondja. Ez egy hatalmas *meghívás*. Az egész világot várja Jézus, jöjjetek énhozzám!

Békességünk, mint a tenger, olyan lesz, és megnyugszik a lelkünk az Úrban. Azt mondja ez után, hogy vegyétek föl magatokra az én igámat. Az Úr kihoz téged az ellenség igáiból, *visszaadja a szabadságodat*. Ha visszaadta a szabadságodat, akkor el kell döntened a saját szabad akaratodból... Mert Isten oly nagy úriember, hogy nem kényszerít ránk semmit sem. Azt mondja, szabad lettél, és ebből a szabadságból *szolgálhatsz engem*, ha engem választasz.

De ha nem, mehetsz a *saját fejed* után is. Felvehetsz egy *másik igát* is az életedre, és azt is húzhatod, de az nem lesz olyan könnyű és olyan gyönyörűsége, mintha az én igámat vennéd föl, ami pontosan rád való. Ami nem fogja feltörni a nyakadat, ami nem fogja bántani a válladat, ami pontosan *elvisz* oda, ahova az Úr akarja.

Az *erősebb dönti el*, hogy merre megy az igában az, akit igába fogtak. Hogyha az Úr igájában vagy, akkor ki fogsz kötni ott, ahol az Úr akarja. Azt az utat fogod járni, azokat fogod cselekedni, azokat fogod megtapasztalni és megismerni, ahova Ő elvisz téged. El van készítve mindannyiunk számára *személyre szabva* az Úr igája.

Tudod, az ember úgy van teremtve, hogy mindenképpen kell lennie egy *vezetőjének*. A sátán, aki Ádámban az emberiséget elnyerte, és így ő lett a *szellemi feje* az embernek, Lucifer, amíg nem jött Jézus.

Most, hogy *Jézusban* az új teremtés előjött, most pedig az Úr akar minket így *vezetni*, Ő a feje a Testnek, mi pedig a tagjai vagyunk rész szerint. Az ember önmagában elveszett. Az embernek szüksége van arra, hogy *valahova tartozzon*, hogy valahol vezetést vegyen.

Ezzel él vissza a világ. Mert nyomja belénk a híreket, hogy ez így van, és az úgy van, és hogy ilyen vezető kell nekünk, szavazzunk és válasszunk – és sodor minket a világ a sok összevisszaságával. Az ember pedig hallgat rá, és szavazunk pártokra, és választunk magunknak vezetőket. Sokszor látjuk, hogy nincs benne az Úr, nincs itt helyem.

Nekünk van egy másik igánk, a *Krisztus Teste* épül, és mi oda lettünk behelyezve. Minden nemzet és nép fölél! Van egy csodálatos *szellemi építmény*, ahova mi be lettünk helyezve az Úr Jézus Krisztusban. Új vezetőnk van, a Jézus Krisztus, király, aki vezeti az Ő népét, mert megígérte. A Jézus Krisztus király.

Tudod-e, hogy amikor azt mondjuk, hogy *jövel Uram*, Jézus, és imádkozzuk, hogy jövel Uram, mondja a Szellem, és mondja ezt a mennyasszony, hogy jövel Uram, jövel, akkor tudod, mit kérünk? Akkor *Jeruzsálem békességét* kérjük. Tudod, mikor lesz ennek a világnak békessége? Ha visszajön az Úr.

Addig ebben a világban csak minden a rossz irányba megy előre, ugyanis ezeket az erőket *kordában* lehet tartani, míg itt vagyunk, de amik meg vannak írva, annak meg kell történni. Itt nagyon sok olyan dolognak még meg kell történnie az utolsó időben, amit olvasol a Bibliádban.

De amikor mi azt imádkozzuk, hogy jövel Uram, és jövel Uram, és hamar jövel, akkor tudod, mit kérünk? Akkor mi Jeruzsálemért és a világ *békességéért* imádkozunk. Amikor csak magáért

Jeruzsálemért imádkozunk és Izraelért, akkor tudod, mit kérünk? Hogy gyere, Uram, gyorsan vissza! Mert akkor lesz ennek a világnak és az Ő királyvárosának békessége, ha Ő visszatér. Addig nem fogod látni sajnos, mert Ő lesz az, aki ezt megcselekszi.

Ő lesz az, aki ezt megcselekszi, és Ő lesz az, aki erre a garancia, hogy a király városában megjelenik a Király, onnantól kezdve nekünk van *élő reménységünk* erre. Nem keserít el minket az, amit látunk a világban, mert tudjuk, hogy ahogy meg van írva, úgy kell majd lennie. Azért mondjuk nagy bizalommal, hogy jövel, Uram! Jövel, jövel, jövel, Uram!

Az az iga, amit addig, amíg Ő nem jön vissza, nekünk meghagyott itt a világban, az egy csodálatos, és gyönyörűséges dolog. Vele *együtt járni*, az Ő akaratát cselekedni! Ha az Ő *igáját fölöltjük*, akkor abban a *könnyebbség olaja* és a Szent Szellem *teljes ellátása* benne van. A gondviselése benne van. Az öröme benne van. Az Ő igáját bátran felöltheted magadra.

Azok a keresztények vannak *tévelygésekben*, akik maguknak egy *másik igát* választanak. Kiszabadultak a sötétség birodalmából, és nem az Urat keresik. Úgy gondolják, hogy ez az út lesz nekem jó, az az út lesz nekem jó, ez a közösség, az a közösség, *váltogatják a gyülekezeteket*, és nem találják a helyüket a világban, mert a *saját igájukba* fogták be magukat, és nincs velük az Úr akarata. Nem látják.

Lehet *választani*, hogy szeretnéd-e azt az igát, hogy az *Úr fogjon be* és Ő vezessen, Ő vigyen? Ennél gyönyörűségesebb nincs a világon, amikor az Ő könnyebbségében mennek! Ezt érzed, amikor ott vagy. Az Úr könnyebbségének az olajában vagy.

Kicsit előre szaladtunk. Még nézünk az Ószövetségből olyan Igéket az igákról, amikor az Úr szól a prófétájának szája által, hogy összetöri az ellenség igáit az életünkön. Hányan szeretjük ezt hallani, hogy az Úr ezt elvégzi?

Nem lehetünk az ellenség igáiban, onnan *kiszabadít* minket az Úr. Legyen az bármilyen terve, vagy gonoszúsága, csábítása, vagy rossz befolyása az ellenségnek. Rossz baráti kötelékek is lehetnek az ellenség igái. Gyere, próbáld meg, csak egyszer! Akkor megpróbálják, és akkor valami olyat éreznek, amit eddig még soha, és azt hiszik, hogy ez az útirány.

Pedig az Úr teljességet ígért nekik, és szellemi látásokat, és álmokat, hogy abban gyönyörködjenek, de ezt nem ismerik. Persze, hogy rossz irányba fognak menni! Tudnod kell, hogy ezeket az igákat a te hiteddel, a te imáiddal, az Igén alapuló hiteddel összetörheted a családod élete felett, a szeretteid élete felett, a saját életed felett, azzal kell kezdened!

Összetörheted ezeket az igákat, mert ez az Úr szájának a prófétálása. Ezért cselekedhetjük meg ezeket. Az Úr akarata. Érzed-e benned az Úrnak a szabadító erejét, amikor ezeket olvassuk? Így menjünk az Ésaías könyvének 10. fejezetére.

Érdekes, hogy itt a 9–10. és a 20. fejezetben, szinte minden fejezetben megemlíti az Úr, hogy összetöri ezeket a szorongató, gonosz, ellenséges igákat. Vagyis megállhatunk ezen, és prófétálhatjuk az életünkre, mert ez az Úr akarata.

ÉSAIÁS 10,27.

27. És lesz ama napon: eltávozik az ő terhe válladról és igája nyakadról, és megsemmisül az iga a kenet miatt.

Akkor a midiániták levágatásáról beszélt, és annak a két királyát hogyan fejezték le. Tehát ott is igákat tört össze az Úr, de egy hasonlatot mond. Nem arról a napról beszél, amikor azt a győzelmet hozta, hanem azt mondja, hogy *lesz majd ama napon*. Az ama napon az a nap, amikor te *most élsz*. Kitervezte ezt az Úr akarata.

Istennél csak a *jelen idő* létezik. A *múlt* már elmúlt, azon már nem tudsz változtatni, a *jövő* pedig még bizonytalan. Függs a döntéseidről. Ha Isten el is készítette, hogy te oda bejutsz-e, az függ attól, hogy te a *keskeny ösvényen maradsz-e*, te mindig Őrá tekintesz-e? Mindig csak jelen idő van. Jól jegyezd meg, ne sokat időzz a múltban, és ne sokat törődj avval, hogy aggódsz a jövő felől! Nem érdemes.

Elég minden napnak a maga baja – így mondta Jézus. Ugyanezt mondta, törődj a jelen pillanattal! *Jelen pillanatban élj!* Ez az ama napon, amit prófétál az Ige, Isten azt mondja veled, hogy abban a helyzetben, ahol te vagy, azon a napon, ahol te vagy.

Azon a napon összetöröm ezeket az igákat, mert eltávozik az ő terhe válladról, nem lesz az a súly rajta, mert eltávozik az én erőm által, és az *igáját eltávolítom* nyakadról. Kinek az igája? Az ellenség igája. A szorongató igája, a nyomorgató igája, az ellenség összes gonoszsága, amikor igába akar minket fogni, és el akar minket *téríteni* az Úr akaratától, az Úr útjától.

Azt mondta az Úr, ebbe én nem megyek bele, összetöröm ezeket az igákat! Összetöröm, eltávolítom ezt az igát a nyakadról, és – így folytatja – *megsemmisül az iga* a kenet alatt. Megsemmisülnek azok az igák, amikkel ma küzdünk, ha megtanuljuk ezt az Igét kijelenteni, hogy ez az a nap, amit az Úr rendelt.

Az Úr erre a mai napra mondja nekem, hogy *eltávolítja* ezeket az igákat az életemből. Akkor ezek az *igák megtörnek* az életünk felett az Ige ereje által, a kenet által, és ez az iga megsemmisül az életünkben. Nincs többé, egyszerűen *leesett* a nyakunkról. Azt vesszük észre, hogy szabadok vagyunk. *Szabadok* vagyunk!

Emlékszem arra a napra, amikor újonnan születtem. Hazamentem, és úgy éreztem, hogy a súlytalanság állapotába kerültem. Mintha nem a földön jártam volna, olyan érzésem volt, addig nem tudtam, hogy terhek nyomtak, és hogy milyen terhek ezek, de az a *bűnnek a súlya* volt az életemben.

Habár bűnös életet nem éltem az átlagemberhez viszonyítva, csak a normál életet éltem, ezek *leszakadtak* rólam. Olyan voltam, mint amikor a holdon járnak az űrhajósok, és éppen csak a földet éri a lábuk, és úgy, olyan súlytalanság állapotában hordozott a Szent Szellem, megszabadultam a bűn minden kötelékétől. Fenséges és lenyűgöző volt.

Ezek az igák így semmisülnek meg az életed felett, nincsenek többé, hogyha az Úr Igéjében meg tudod tenni, hogy azt elfogadod magadra nézve. *Ki kell jelentened*, hogy az iga, ami jelenleg a nehézségeket hozza az életedre, hogy azon a napon, ez ma van, *megsemmisült*. Ki kell jelenteni a száddal!

Amit az Úr küld, azt be kell fogadni! Amit az Úr prófétál, az addig nincs meg neked, amíg a *fogadó edény* el nem fogadta azt. És ki kell jelenteni, hogy erről az igára szól ez az Ige, erre a napra szól ez az Ige, és azt az Igét én most befogadom, mint Istennek az erejét, és ezért ez az *iga megtört* az életem felett, és nemcsak hogy megtört: megsemmisült! Nincs többé! Ezért nem látod. Ímé, nézed, és *nem látod* többé – mondja az Írás.

Nézed, nincs többé! Mert megsemmisült, kijelentette az Úr. Ezek az Igék *hatalmas erőt* hordoznak az *igák megtörésére*, élni kell veled, ki kell azt jelenteni! *Befogadtam* ezt, és ezt az *igát megtörtem* ennek az Igének az erejével, ezért ez nincs többé az életemben! Gyönyörű *olajban* kimunkálja az Úr, hogy téged kiszabadítson, bármilyen helyzetben is vagy. Ennek a *szánkban* kell lennie!

Befogadni úgy lehet az igazságokat, hogy először is hisszük, hogy ezt nekünk mondja az Úr, hogy ez arról a napról szól, amelyen én most itt vagyok a földön. Mert az Úrnak most gondja van rám, és az Úr nem tud egyetérteni az igákkal az életemben, ezért *leveszi* azokat rólam. Ez az első, amit látni kell. Le akarja venni rólam, ezért én azt elfogadom magamra nézve, és elkezdem *harcolni* a hitnek a harcát a Szellem kardjával.

Mi a Szellem kardja? Isten Igéje! Ki kell vened, ami ott fejezetekben van, így kell élned a hitnek a harcaiban! Tudod-e, hogy nem a sátánnal harcolunk, mert a sátán le van győzve? Azért *harcolunk*, hogy bemenjünk abba a *nyugodalomba*, hogy tudjuk, hogy a mi hitünk győzelmet hoz. Ez a hit harca! Be kell mennünk abba a nyugodalomba, Isten szívébe, hogy Ő ezt megcselekedte, hogy ezt Ő elvégezte, és tudom, hogy ez megvan nekem!

Tudom, hogy ez a győzelmem, és ez meg van írva nekem, ezért én ezt meg fogom látni! *Úgy tekintek rá*, hogy ez megvan nekem. Bementem a nyugodalomba. Ámen. Ez a hit harca, és így fogunk az igák megsemmisülésében gyönyörködni. Mindenkinek van valami, amivel éppen küszködik. Tekintsd úgy, hogy ez az iga megsemmisült az Úr erejében, az Úr kegyelméből! Tekints úgy rá!

Mindent eldönt, hogy ezt hogyan látod. Az Ige *világosságában* látod, vagy a helyzet *sötétségében* látod. Azt megfigyelted-e, hogy amikor a nap hajnalban felkel, van egy-két pillanat, amikor az égen egy gyönyörű rózsaszín boltozat van, olyan szín, ami összesen egy-két percig tart, és ahogy jön följebb a nap, már egészen más színe van mindennek. Az a felhő többé már nem olyan bíborvörös, rózsaszín, vagy aransárga. Mindig valami színben látjuk, de csak egy-két percig, aztán változik.

Ugyanígy a naplementénél: van egy szög, amikor a nap megy lefelé, az egész égboltot valami gyönyörű sugárzás veszi körbe, és nem olyan a színe, mint előtte, vagy utána. Mi okozza a különbséget? A *megvilágítás*. Annak a fénysugárnak a szöge, a napnak a besugárzása. Mindent másképp látunk. Más színe van mindennek egy-két percig.

Ezt Isten azért engedte, hogy meglássuk, hogy megértsük, hogy az Ő világosságában, az Ige világosságában teljesen másképp látszanak a helyzetek. Teljesen! Ha az Ige világosságában megvizsgálod a helyzetedet, akkor *látod a győzelmedet*. Ha azt látod, akkor biztos lehetsz benne, hogy oda be tudsz menni. Ez az Ige fénye! Ugye, az Ige a világosság?

Az igazi világosság eljött a világra. Ha az Ige világosságának a fényében meglátod a problémádat, akkor megvan a megoldás. Akkor látod, hogy szabad vagy. Akkor látod, hogy ezek az igák összetörtek, és ezt kell meglátnod. Ehhez az Igével időznöd kell! Az Igének meg kell *nyílnia* mélységeiben, és annak a fénynek, annak a *világosságnak* elő kell jönnie onnan, hogy megvilágítson téged. Az Ige nélkül nincs előremenetel. Nem lehet megkerülni.

Az Igével *időzni* kell, ha akarod a győzelmedet, és mélységeibe kell lemenni, és *mélységeibe*, és még mélyebbre, és még mélyebbre. Még *több időt* vele, amíg az Ige úgy meg nem nyílik, hogy hozza azt a világosságot. Akkor megvan a *győzelem*. Akkor mindennek más színe van, amikor a *dicsőségnek a fényében* látod azt.

Isten garantálta ezt nekünk, *megszerezte* ezt nekünk. Kifizette az árát, hogy ebben élhessünk. Miért nem élünk benne? Nem tanultuk meg alkalmazni az életünkre. Hogyan kell élni vele? Hogyan kell *valóságba* kényszeríteni az Ige igazságát az életünkre? Ez a hit harca.

Megyünk tovább, és az Ésaías 14. fejezetében olvasunk megint az igákról, és azt kell meglátnod ma, hogy azok az igák, amiben vagyunk, nem az Úr akaratában vannak. Adott rá menetrendet, hogy hogyan tudj *kitörni* azokból, és az Ő kenete fogja megtörni azt az igát.

Legyél *munkatárs* benne, hogy ezek leszakadnak rólad! *Dolgozz rajta* a hiteddel! Mert az Úr a szabadítás, Ő a szabadító Isten. Ezeket az Igéket azért küldte el, hogy kiszabadítson minket. Ámen. Elvégezte a kereszten.

ÉSAIÁS 14,24–27.

24. Megesküdött a Seregeknek Ura, mondván: Úgy léssen, mint elgondolám, úgy megy véghez, mint elvégezém:

Egy esküvel indul. Isten erre egy esküt tett, hogy ez így van. Akkor így kell lenni nekem. *Isten esküvésénél* van-e feljebbvaló dolog a világon? Nincs. Istennek minden szava az igazság. Legyen akár minden ember hazug, Isten akkor is igaz, és megesküdött a Seregeknek Ura, mondván: *Úgy léssen, mint elgondolám.*

Mit mondott ezekről az igákról? Azt mondta, széttöröm őket, ezek nem maradhatnak a keresztyényeken! Az igák le kell, hogy essenek! *Úgy megy véghez, mint elvégezém.* Az Úr *elvégezte* az akaratát. Azt mondta, hogy ez így lesz, ez így megy végbe a te életedben, egy elrendelése ez az Úrnak. Akkor neked *szabadságban* kell élned!

Szabadon minden betegségtől, kintól, szenvedéstől, gyötrelmetől, rettegéstől, félelmektől. Azt mondta, elvégeztem. Ez úgy megy véghez, hogy *jelentsd ki* az életedre: az én életemben pontosan úgy megy végbe, ahogy az Úr elvégezte! Ekkor kerültél szinkronba Isten Igéjével. A trónteremben. Akkor tud lüktetni ez az akarat feletted, ha a száddal kijelented. A szánkban kell lennie! Ki kell mondanunk azt az Igét, élni kell, és újra kimondani, és újra kimondani.

Megfigyeltem, hogy jöttök a gondjaitokkal, és elmondjátok háromszor, hogy mi a probléma, és el szoktam gondolkodni rajta, hogy ilyen nagy sebességgel *elmondad-e* háromszor, hogy az *Ő sebeivel meggyógyultál?* Már sokkal előbbre lennél. Mert a *szánkban van a hatalom.* A szánkba kell venni az Igét! Nekem *pontosan úgy lesz,* ahogy az Atya elvégezte azt! Micsoda hatalom ez!

25. Megrontom Asszíriát földemen, és megtapodom hegyeimen, és eltávozik róluk igája, és terhe vállukról eltávozik.

Nézd meg, hogy megint kijelenti, azok az *igák eltávoznak!* Ezek az Úr rendelései. Megesküdött rá az Úr! Képzeld el, hogy esküt tett rá az Úr, hogy ezek az igák leszakadnak az életünkről! Ha ebben a megvilágításban nézed azt, amivel most éppen küzdesz, akkor már látod, hogy neked *reménységed van* arra, hogy ebből kikerülj, még akkor is, ha teljesen reménytelennek tűnik most a helyzeted.

26. Ez az elvégzett tanács az egész föld felől, és ez ama felemelt kéz minden népek fölött.

Az Úr elvégezte, elrendelte, megesküdött rá. És ez ama felemelt kéz minden népek fölött – ez az Ő üdvössége. Fölemelte a kezét, elvégezte, megesküdött rá.

27. Mert a Seregek Ura végezte, és ki teszi azt erőtlenné? Az Ő keze fel van emelve; ki fordítja el azt?

Vagyis rendelést tett erről, parancsolatot! Jézus mondta, hogy az Ő parancsolata az örök élet. Megparancsolta a mi életünket, az örök életünket, a szabadulásunkat, a megváltásunkat, az üdvösségünket. Az Ő parancsolata. A felemelt kéz, az Úr keze van felette!

És ki teszi azt erőtlenné, ha az Úr végezte azt? Ki áll meg előtte, hogy ne úgy legyen? Ki tudna bármit tenni, ha te hitben vagy, hogy az ne úgy legyen? Ki tudná megmásítani azt, amit Ő mondott, ha te *hitben kitartasz?* Az Úr megesküdött rá, hogy annak úgy kell lennie.

Az Ő keze fel van emelve – mondja. Ki fordítja azt el? Látod-e magad, hogy az Úr keze ott van feletted, amiben most éppen megmérettetésben vagy, mert nem ígérte meg az Úr, hogy minden tökéletes lesz, meg gondtalan. Ilyet nem mond soha, sehol.

Írja, hogy lesznek megpróbáltatások, de azt is megígérte, hogy a *keze ott van feletted*. És kicsoda változtathatná azt meg, ahogy Ő elrendelte? Kicsoda? Az ellenség nem állhat meg előtte. Az ellenség remegve fut el előle. Ez a mi örökségünk a Krisztusban, hogy lesz ama napon.

Ez attól a naptól fogva, hogy Krisztus az életét kilehelte érted, és hogy előjött a halálból bűn nélkül a harmadnapon, ez el van rendelve. Élhetsz benne, járhatsz benne, a tied örökre. Hatalmas, hatalmas megváltás! Olvasom tovább az Ésaías 22. fejezetében.

Az ellenség nem csak igákkal, hanem szögekkel is dolgozik, teljes kínzóvár különben, amíg Jézus meg nem fosztotta őt a fegyverzetétől. Az egyik ilyen terület, hogy *szöveget akar beverni* az életünkbe. Hoz csak egyetlenegy kis gondolatot, és az *szöveget üt a fejedbe* – ugye, mondják, hogy szöveget üt a fejedbe?

Vagyis, amit itt olvasunk majd, pontosan úgy, hogy az ellenség bever egy szöveget, és ezt legtöbbször *gondolatoknál* végzi. Hoz egy gondolatot, hogy mi lenne, ha... – ami teljesen ellentmond az Igének, és mégsem dobod el azt a gondolatot –, és akkor újra hozza azt a gondolatot, de most már egy kicsivel többet, hoz egy kis *terhet* is rá és ráakasztja, és aztán megint hoz valamit, és azt is *ráakasztja*.

Terheket akaszt rá, ami egyre nagyobb *súlyal* húzza lefelé az életedet. Ez az egyik metódusa, ezért kell borzasztóan figyelni ezekre a gondolatokra. Nem engedjük meg a nem igei gondolatokat, a félelmeket, a kísértéseket, *ki kell dobn* az első pillanatban, amikor rajtakaptad magadat, hogy ezen gondolkodtam, és az nem helyes. Nézzük meg, hogy mondja ezt a Szentírás.

ÉSAIÁS 22,22–25.

22. S az ő vállára adom a Dávid házának kulcsát, és amit megnyit, senki be nem zárja, és amit bezár, senki meg nem nyitja;

Tehát a vállunkon többé nem terhek vannak, valami mást ad a vállunkra, nézd meg! A te válladon is ott van ez a *hatalom*. Dávid sarja a mi megváltónk, ugye? A legfelsőbb hatalom! Ahogy te elrendeled, az úgy van!

Ha *megnyitod* a bölcsességet az életedre, annak áradnia kell. *Bezárod* az ellenséget, az többé onnan ki nem jöhet, a Jézus nevében! Megkötözted, akkor az kötözve van, nincs szabadsága, hogy megcselekedje, amit akar. Egy ilyen *teljhatalmat* kaptunk a Krisztusban.

23. S beverem őt, mint szeget erős helyre, és leszen dicsőséges székül az ő atyja házának.

Vagyis megígérte, hogy téged az Úr *erős helyre* fog beverni. Onnan nem tud kiesni az a szög, te be vagy így verve, oda vagy *rögzítve* a Krisztus Testébe. Senki onnan téged ki nem lophat, ki nem tolvajkodhatja az áldásaidat, te oda be vagy verve, mint egy erős szög.

24. S reá függesztik atyja házának minden dicsőségét: fiaikat és unokákat, minden kicsiny edényt, a csészeedényektől a tömlőknek minden edényéig.

Az Úrnak gondja van a kicsiny edényekre, a legkisebb edényekre is ráakasztják. Vagyis a *fiakra* és az *unokákra* is rászáll ez az áldás, azt mondja itt az Úr.

Emlékszem egy pásztorunkra annak idején, négy gyermeke volt, és egyetlen unokája sem. Egyiknél sem születtek az unokák. Egyik alkalommal, ahogy imádkoztam, ezt a verset hozta az Úr, hogy vidd el neki, és mondd meg, hogy lesznek unokái, mert a fiakról, és a fiaknak a fiairól szól, a legkisebb cserépedényekről szól az Ige.

Vidd el neki, és ha ezt elfogadja, akkor meg fognak születni a kis unokák. És tudod, ma hány unokája van? Rá egy évre lett az első, és minden gyermekénél lettek unokái, és nem egy és nem kettő. Ezt *Isten cselekedte* az Ige által, mert befogadta, és a kis cserépedényeket meghozta az életében, mert vágytak rá.

Az Istennek minden Igéjét *valóra válthatod*. Minden Igéjét, mert működik. Az előbbi Ige erről jutott eszembe. A kis cserépedényekig, a kis magzatokig, a legkisebb edényke, a kis csészedény, amibe csak kicsi dicsőségét tudja kiönteni az Úr, de az is fontos neki, és az összeset ráakasztja Dávid házára és Krisztus Testére. Ez egy hatalmas épülés, amit az Úr ad.

25. Ama napon, azt mondja a Seregeknek Ura, kiesik a szeg, mely erős helyre veretett, és levágtatik és leesik és összetörik a teher, mely rajta volt, mert az Úr mondá.

Látod, amit oda bevert az ellenség, az a szeg kiesik, amely erős helyre veretett, és tudd meg, hogy te Istennek egy *erős helye* vagy a kösziklán, oda nem verhet be az ellenség szöveget, és ha beverte, akkor annak ki kell esnie onnan.

Azok a szögek kiesnek. *Rendeld el*, hogy a *szögek kiesnek!* Bátran rendeld el: A szögek kiesnek az életemből, amit az ellenség bevert! Kiesnek ezek a szögek az életemből, nem maradhatnak ott!

Vagyis legyen az bármi, amit az ördög bevert a múltban az életedben, vagy mostanában történt valami és bekerült egy szög az életedbe azáltal, hogy egy kicsi helyet kért csak az ördög, és nem vetted észre és odaadtad neki, az nem maradhat ott! Mert ha nem gondoskodsz róla, hogy a hatalmad által kiessen, akkor aggat rá még.

A szögeknek meg kell *parancsolnod*, hogy azok kiessenek az életemből! A legkisebb helyet, amit adtál az ellenségnek, tagadd meg, és hivatkozz erre az Igére, hogy Uram, azt mondtad, ezek a szögek kiesnek az életemből, a terhek levágtatnak és összetörnek, és akkor ott vagy *teljes könnyebbségben*, az Úr kenetében, az olajában, az megváltásában, az örömeiben!

Nincsenek az ellenségtől terhek, szögek, igák az életedben. Figyelned kell és az *Igékre hivatkozni*, és akkor ez az út járhatóvá válik. Az Ige gyakorolható az életünkre, alkalmazható az életünkre, élhetünk vele. Az Ige nem csak azért van ott ebben a jó nagy, vastag könyvben, hogy mondhassuk, hogy olvassuk a Bibliánkat, és mindenkinek leesik az álla, hogy te tényleg ezt elolvasod állandóan eleitől a végéig? Nem ezért ilyen vastag!

Találj benne magadnak, amit az Úr mond, és élj azzal, azért ilyen vastag, mert *minden helyzetre* vonatkozik. Az Úr kegyelme megismétlődik újra és újra. Ami ebben a *Könyvben nincs benne*, azt ne keresd máshol, azt *vesd el*, az nem visz sehova! Itt minden meg van írva az alfától omegáig, mit kell neked.

Ma a figyelmünket erre szegezzük, hogy összetörnek az igák, kiesnek a szegek. Mondod ezt velem? *Összetörnek az igák, kiesnek a szegek!* Erről majd írunk egy dalt, mert annyira jó lenne,

ha ezt elénekelnénk néha magunknak, az ellenségnek, az Úrnak, hogy mindenki tudja. Az egész világ tudja meg, hogy összetörtek ezek az igák, és kiestek a szegek!

Valahol biztos fog születni egy ilyen dal, mert nem is gondoltam erre eddig, most jött egy ilyen villanás, hogy lesz egy ilyen dal az életünkben, hogy el tudjuk ezt énekelni, mert ha dallama van valaminek, akkor már sokkal jobban meg tudja érinteni a szívünket.

Mert amikor el tudunk valamit énekelni, akkor az úgy meglágyítja a szívünket, és jobban tudunk figyelni az Úr dolgaira, ha már dallamot is szőttünk belőle. Ez így van, ha az Igéket dallamos formában tudjuk az Úrnak szólani, az még édesebb, az Úr jelenléte pedig édes. Az igák összetörve, megsemmisülve, a szegek kiesve – ez az az állapot, ahogy az Úr akarja az életünket látni.

Az ellenség pedig mindent el fog követni, hogy ez ne így legyen. Nagyon fondorlatosan, ármánykodva, előre eltervezett módokon figyeli az életünket, hogy hol vannak a gyengéink, és egy kicsi apró kis helyet követel, *bever egy szöveget*, és akkor azt mondja, hogy már megfogtam magamnak, erre most *ráakasztom* ezt is, meg azt is, az egyik nehézséget a másik után.

Csóstül jön a baj, s akkor még akaszt rá, mert ki vagyunk szolgáltatva neki – akármennyire is szeret minket az Úr –, mert nem voltunk figyelmesek. Úgyhogy ez egy nagyon fontos dolog, hogy lássuk, hogyan működik, és ne hagyjunk neki semmi helyet! Az ördögnek pedig *ne adjatok helyet*, itt pont van! Itt vége van!

Ha adsz neki helyet, akkor utána még többet akar, és vissza fog élni vele, mert helyet kapott az életedben. Úgyhogy tessék ezekre az Igékre állni, és teljességgel *kitakarítani* az igákat, a szöveget. Tavaszi nagytakarítás van, mindent kitakarítunk otthonról, az életünkből. Mindent! Nem marad benne semmi, ami nem odavaló, a Jézus nevében! Ezt nekünk kell elvégezni, a Jézus nevében.

Lesz ama napon – az a nap *most van*, jelentsd ki, amikor olvasod ezt az Igét! A Jeremiás 2,20-hoz mit szólsz? Azt mondja itt az Írás, hogy bizony *régóta széttörtem* a te igádat. Hogyan tekint Isten arra, amivel most küszködünk? Azt mondja, hogy figyelj, én azt már rég széttörtem! Azt az igát, amivel most küszködsz, bizony *régóta széttörtem*.

Milyen időben van ez? Múlt időben. Azt mondja, hogy széttörtem a te igádat, és ez az Ószövetségben volt leírva. Azt mondja Isten, hogy én ezt már elrendeztem, én ezt az igát már összetörtem. Miért küszködsz vele? Tekints úgy rá, hogy ez az iga össze van törve az életedben!

Ha Ő ezt így mondja, akkor csak úgy fog működni, ha te is kimondod azt úgy, ahogy Ő látja. Úgy tekintesz rá, ahogy Ő látja. Jelentsd ki, hogy ez az iga – és mutass rá, hogy az életedben mivel küszködsz – jelentsd ki, hogy ez az iga *már összetört* az életemben, mert a Jeremiás 2,20-ban így van megírva! Mit kezd ezzel az ördög? El fog somfordálni, mert meg van írva.

Jézus is csak ennyit tett, amikor az ördöggel kísértésekben volt a negyvennapos böjt után. Minden kísértésre így válaszolt, hogy *meg van írva!* Tessék! Ezzel mit kezdesz? Az ördög elsomfordált minden alkalommal.

Úgyhogy ha *te kijelented*, hogy ez az iga már *régóta széttört* az én életemben, ezért ez nem maradhat így, ennek meg kell mozdulnia, ennek meg kell változnia, nekem látnom kell ezt, mert ez szerez dicsőséget Istennek, akkor annak meg kell *mozdulnia*, mert minden hall!

Nézzétek meg, hogy Jézus szólt a tengerhez, és hallotta a tenger. Szólt a süket fülekhez, hallottak a süket fülek. Szólt a vakhoz, hallott a vaknak a szeme. A világegyetemben *minden hall*, ha Jézus nevét kijelented, mindennek meg kell *mozdulnia!* Mindennek, az iganak is.

Az az iga is fog hallani, és el fog távozni az életedből, méghozzá úgy, hogy összetörve és megsemmisítve lesz, hogy többé nem látod azt az életedben. Többé nem tud jönni, megsemmisül, és te szabad vagy! Ez az a nap, ez most van, jelentsd ki! Az Úr azt mondta, régóta széttörte, és én most járok ebben.

Ez az a nap, amit az Úr rendelt, *örvendeztetek* ezen – ugye azt írja? Ez az a nap, amit az Úr rendelt, *örvendeztetek*, és *vigadozzatok* ezen! Ha rajtad vannak az igák, akkor tudsz *örvendezni*? Nem, akkor nem tudsz *örvendezni*, vagyis ezeknek az igáknak el kell onnan távozniuk az életedből.

Állj rá erősen és harcold meg ezeket a hit harcaidat, mert ez az Úr akarata az életedben! Lesz ama napon – igen, és ez most van! Látod, hogyan lehet dolgozni a hiteddel? Lesz ama napon, hogy *összetörnek az igák*. Igen, Uram, ez most van. Ámen. Összetörték az igák.

Kijelentem, Atyám, hogy *összetörték az igák az életemben*. Itt olvasom, ez a Te akaratod. Az ellenség terhét nem fogom tovább vinni, nem fogom többé vinni, *nem fogom őt szolgálni*, amikor Te vagy az Ura az életemnek. Nem fogok az ellenség igájába hajtván járni. Ki kell jelentened, hogy nem fogok, mert túl drága árat fizettél érte, Uram, hogy ne a bűnnek az igájában járjak. Nem fogok felemás igában járni, Jézus nevében!

Most ebben a csendben *behatolt az Ige* a szívedbe, megértéseket veszünk erről. Nem fogok ebben a felemás igába járni! Neked kell megtagadnod ezeket az igákat, mert ahogy teret engedsz neki, és egyre inkább a súlyokat teszi rád, úgy egyre inkább ki leszel szolgáltatva neki, és ő visszaél a helyzetével, egyre *több teret akar* majd. Nincs neki megengedve egy szögnyi hely sem az életedben! Ámen.

Terhes igáját, háta vesszejét, s az őt nyomorgatónak botját *összetörtem* – mondta az Úr. Ezek az igák az Ő részéről megsemmisültek. Nem marad rajtunk többé tehát rossz baráti kötelék, téves útirányok, felemás igák, kényszerpályák, ezek többé nincsenek az életünkben. Naponta mérd meg az életedet és jelentsd ki, hogy nincs!

Kényszerpálya nincs az életemen, csak az *Úr útja* van az életemben, a Jézus nevében! Az Úr *leszaggatja* ezeket az igákat rólunk, mert szeret minket, és megcselekedte, szabaddá tesz minket. Szabadság van!

Ki kell, hogy vezesse az életünket? Az Úr! Nem a kényszerpályás mozgás van nekünk, hanem az *Úr vezetése* van, vagyis az *Úr igájába* nyugodtan betehetjük a fejünket. Vedd fel azt az igát! Meghívás! Ő nem fogja rád adni. Az Úr arra vár, hogy te rájössz, hogy te magad nem boldogulsz, mert az egy téves útirány.

Jézus megszerezte a szabadságodat, de látod, hogy nem jutsz előbbre, mert önfejű voltál, mert nem akartad azt az utat. Érezted, hogy ez lett volna az, de máshol próbálkoztál, *saját erődből* próbáltál boldogulni. Az *önfejűségnek* mindig *ára van*, a kevélységnek, annak, hogy majd én megmutatom. Mit mutatsz meg Istennek?

Jézus hív minket, hogy vegyük fel az *Ő igáját*. Ez az iga úgy van elkészítve, olyan *olajjal* van megkenve, hogy nem fogja megsérteni a nyakadat soha, miközben odaadod magadat erre, és viszed ezt az igát *Ővele*. Ő az erősebb, és mikor kell, jobbra, mikor kell, balra viszi, mindent Ő fog irányítani – mert Ő az Ura az életednek –, az *Ő igájával*, ami egy gyönyörűséges iga.

Azt mondja, hogy tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok. Ez a szelídség és alázatos szívűség kell ahhoz, hogy benne tudj maradni ebben az igában. Mert ha

elkezdünk kevélykedni, amikor a dolgok jól mennek, mert én vagyok a legnagyobb, de az Úr az *alázatot* és a szelídséget kívánja tőled.

Ismerd el, hogy mindig Ő megy elől, hogy Ő az Úr, hogy az Ő kegyelme cselekedte, hogy az Ő nagyságos volta tette azt, az Ő irgalma engedte ezt meg neked. Pál mondja, hogy többet munkálkodtam, mint azok mind, de nem én, hanem az *Úrnak velem való kegyelme* tette.

Amikor ezt *szem elől téveszted*, akkor *nincs többé ott az az olaj*, azon az igán, mert az Úr szelíd és alázatos szívű. Erre hív, hogy ezt tanuljuk meg, a nyugodalomba menjünk be, de ismerjük el az Ő Úr voltát. Így *hív* minket, hogy gyertek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok. Ha megfáradtál, akkor van egy hely, ahol *megnyugodhat* a szíved, az Jézus.

Hányan vagyunk megfáradva különböző harcokban? Egyszerűen belefáradtunk. Uram, nem akarom tovább ezt a dolgot vinni! – és látod, hogy ez nem az az iga, amit az Úr adott. És azt mondd, hogy Uram, most hozzád jövök, mutasd meg nekem, hogy mit kell másként tennem, hogy ez az iga könnyű és gyönyörűsége legyen! Mit kell *másként tennem*?

Úgy szeretném tenni, ahogy te engem befogsz abba az igába. Úgy szeretném, hogy menjen, mert az gyönyörűsége lesz a lelkemnek, és együtt tudunk örvendezni és együtt tudjuk dicsérni az Atyát, elé tudunk menni dicséretekben. A vető és az arató együtt tud örvendezni. A mi életünknek *örömökről* kellene szólnia a legnagyobb megpróbáltatás közepette is.

Nézzük meg, Pál miként ajánlja magát abban a rengeteg sok szenvedésben, amin átment az életét kockára téve, mert ő halálra szánta magát minden napon. És így az Úr meg tudta *menteni* az életét, mert *Őrá tekintett*. Pál azt mondja ennek ellenére, hogy mindezekben, ahol vagyunk, az Úr igájában, hogy ott mik vannak jelen. Gyönyörűen foglalja össze. Ajánljuk magunkat – mondja Pál.

2KORINTHUS 6,6–7.

6. Tisztaságban, ismeretben, hosszútűrésben, kedvességben, Szent Szellemben, tettetés nélkül való szeretetben,

Ha benne vagy az *Úr igájában*, akkor a te életednek a *tisztaság* az egyik kiragyogása. A világ szennye nincs benne, mert akkor nem a világ igájában vagy.

Ismeretben: tehát neked megvan az ismereted az Úrról. Te tudod, hogy ez az Ő igája, ez az Ő útja, ez Ő, és te Ővele vagy tisztaságban, ismeretben, hosszútűrésben. Nagyon fontos ajándék a hosszútűrés, mert ha rögtön elsöre felhorkansz, akkor nem a szelíd és alázatos szívűség környékén vagy, mert ott hosszútűrés van.

Ha elsöre nem úgy jön, ahogy te akarod, akkor is meg tudod hajtani magad az Úrért kedvességben. Ha első szóra *odamondasz* a másiknak mindenfélét, akkor gyere vissza az *Úr igájába*, mert az Úr nem tenné azt.

Nem a saját erőnkben van, hanem a Szent Szellem erejében van ez az élet, hogy beteljesedünk Ővele, és az Ő *teljessége által* folyik ez a gyönyörűsége élet ebben az igában, ahová az Úr kedvéért hajtottad a fejedet, mert oda neked kell behajtani a fejedet. Nem kell színlelni, ha igazán beteljesedtél a szeretettel.

Akkor, ha csak odaállsz a másik mellé, fogja érezni, hogy az Úr őt mennyire szereti. Nem kell színlelned, hogy ó, mennyire szeretlek téged, mert a tettetésnek, a színlelésnek van egy másfajta illata, mint a Krisztus illata.

Nem kell a világnak sem eljátszanod, hogy te mennyire szereted Istent, mert az nem fogja meggyőzni őt, mert azon rajta van a tettetés, a színlelés, és az nem kell a világnak. Az másolat, az nem az eredeti, és az nem fogja soha meggyőzni, hogy milyen az isteni szeretet.

Úgyhogy a színlelés nélkül, a tettetés nélkül való szeretet kell, hogy kiragyogjon ebben az igában, ahol igazán ott kell lennie az életünknek. Akkor a *Jézus szeretete* fogja átítatni a mi életünket, és azok életét, akik körülöttünk vannak.

Egyszerűen a *szeretet a legnagyobb fegyver* a világon. Ha valaki megérzi rajtad keresztül, hogy *őt mennyire szereti Isten*, akkor ott minden *iga összetörik* a szeretet által. Figyeljete erre! Nem kell erőlködni, hogy a másik megérezze, hogy te mennyire szereted, hanem bízd Istenre!

Ha te őszintén, nyíltan és tisztaságban állsz a másik előtt, akkor ez a szeretet meg fog jelenni, és ő fogja tudni, hogy te is szereted, és az Úr is szereti. Ez egy nagyon fontos paraméter itt, amiről beszélünk.

2KORINTHUS 6,6–7.

7. Az igazság Igéjével, Isten erejében; a megigazultság jobb és bal felől való fegyvereivel;

Ha nem ismerjük az Igét, amiben az igazság van, akkor az egész utunk kudarcba fulladhat, akármekkora megváltásunk van. Az *Ige ismerete*, az a mi világosságunk, az lámpás a mi utunkon. Nem azt mondja, hogy reflektorfények, hogy az egészet látod egyszerre, nem! Hanem *kis lámpás* van előtted, és ahogy az Igében vagy és az *Igében időzöl* mindig, a *következő lépést* már tisztán látod. Az egy lámpás az utad előtt.

A lámpással nem tudod bevilágítani az egész színteret, hogy mi következik. Az Ige annyit fog neked hozni, amire *épp szükséged van* abból, hogy *meglásd a jövődöt*. A teljes képet nem fogja közölni veled. De Isten Igéje ezt a *világosságot garantálja* neked. Megkapod ezt Isten Igéjében, Isten erejében, és a megigazultság jobb és bal felől való fegyvereivel.

Vagyis ebben az igában is lesznek helyzetek, amikor elő kell venni a fegyvereinket és harcolnunk kell. A szellem kardja, az üdvösség sisakja, a pajzsunk, a hitnek pajzsa, az egész mellvértzetünk. Fel kell *fegyverkeznünk*! Vannak fegyvereink, nem titkolja az Ige, tudnunk kell *használni* azokat ebben a csodálatos hitharc életben, ahova elhívott minket.

Jézus mondja, hogy ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. Ezen megy a vita, hogy most törvény alatt vagyunk vagy nem. A törvényt beírta a szívünkbe, ha megtanulsz a szívedre hallgatni a szeretetben. Az, hogy megváltást kaptunk a törvény átka alól, azt jelenti, ha nem a törvény szerint cselekszel, hanem úgy cselekszel, ahogy a *szívedben van*, akkor sem kerülhet rád az átok a megváltás miatt.

De a törvényt nem vette el Isten, a *törvényt beírta a szívünkbe*, hogy aszerint tudjunk élni, az *Ő szeretet törvénye* szerint. Ez az egyik része csak, mert azt mondja, ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok – a *parancsolat nagyobb*, mint a törvény. A parancsolat az minden szava Istennek, amit neked mond. Azt *Ő parancsolja* neked.

És amikor *Ő* azt mondja, hogy menjetek e széles világra, és *hirdessétek az Evangéliumot*, ez volt az *utolsó parancsa* nekünk, mielőtt felvitetett a mennybe. Úgyhogy hirdetjük-e ezt, tekintjük-e ezt a meghívást? Vannak olyanok, akik csak akkor fogják hallani az Evangéliumot, ha a *te szádból szól* az, mert senki más nincs a közelben, aki ismerné. Elgondolkodtató.

Szereted Jézust? Akarod bizonygatni, hogy szereted? Szeretnéd magadat is meggyőzni, hogy igen, én az Istent a teljes erőmből, a teljes lelkemből, a teljes lényemből szeretem? Akkor hallgasd, mit mond: cselekedjétek az én parancsolataimat!

Vagyis az üzenetet *ki kell vinni* a világba! Ez így nem lesz nehéz, hogyha az *Úr igájában* maradsz, mert nem tud megfogni az ellenség. Nem tud megfogni az Úr olajában, az Úr igájában, az *Ő könnyebbségével*, az *Ő teljességével*. Igen fenséges, csodálatos meghívás Istentől!

Figyeljük az életünket nap mint nap, hogy ne legyünk az ellenség igáiban, mert oda könnyen be tud csalni minket, ha nem vagyunk figyelmesek. Az *Úr igájában* gyönyörködünk! Az *Úr igájában* hálaadásokkal tudunk áldozni, szolgálni neki és hirdetni az Evangéliumot minden teremtésnek, mert az, hogy halljuk az Igét, még nem elég, azt meg is kell cselekedni.

Halljuk az Igét, az az első, mert a hit hallásból van. Ahogy a damaszkuszi úton Pál látta a nagy világosságot és hallotta az *Úr* szavát, másnap még nem tudta hirdetni az Evangéliumot. Ahhoz kellett még, amit a Galata levélben leír, hogy az *Úr kijelentette* énbennem az *Ő akaratát*. Tehát az Igének meg kell érnie bennünk és kell, hogy legyen egy idő, egy *érési idő*, hogy tudjuk, mit kell kezdenünk azzal, amit kaptunk.

Úgyhogy ezen az úton, ahol az *Úr* elhívott minket, van egy *érési* és egy *növekedési idő*, és mindannyian az úton vagyunk. Nem kárhoztatjuk, de *elszántuk* magunkat, hogy cselekszünk. Fogjuk hirdetni az Evangéliumot minden teremtésnek, szorgalmasabbak leszünk, mint eddig valaha. Ha egy áment tudsz erre mondani, akkor már elvégeztem a dolgomat, a Jézus nevében.

Szorgalmasabbak leszünk az *Úr igájában*, mint valaha, az ellenség igáját összetörve, félre téve, megsemmisítve, az *Úr* győzelmében, az *Úr* diadalában örvendezünk, és végezzük az *Úr* szolgálatát! Ámen. Hálákat adunk!

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

